

Tình Bạn Công Chánh

Nguyễn Quang Bê

*Từ trái, Hàng đứng: Minh N, Phát, Tùng, Điền, Phi, Bê, Thành, Minh H.
Hàng ngồi: Thiệp, Luân, Định, Bình.*

Gần sáu năm về hưu, tôi không có dịp đi xuống dưới vùng Los Angeles để thăm bạn bè và xem lại những cảnh vật đổi thay của miền nắng ấm Cali. Nhớ lại Khi còn làm việc trong Bộ Công chánh tiểu bang, được chỉ định phụ trách công trình cầu ở District 12 (Orange county) và District 07 (LA county), tôi có dịp đi giang hồ ở vùng nam Cali rất nhiều nơi. Nay vì lớn tuổi, sức khỏe không còn dồi dào như xưa, phản ứng không bén nhạy khi lái xe ở vùng quá đông đúc như ở LA, nên tôi cũng ngại khi lái xe ở vùng này. Vì lâu không gặp lại bạn bè Công chánh nên tôi quyết định đi xuống dưới đó để gặp lại anh em, gợi nhớ lại tình bằng hữu.

Tôi điện thoại cho Minh Hà, bạn đồng khoá, nhờ Minh sắp xếp cho một buổi họp mặt với các bạn cũ. Minh đã sốt sắng thông báo cho anh em về buổi họp mặt thân hữu này.

Ngày 15 tháng 01, 2015, chúng tôi hẹn gặp nhau ở Royal Banquet restaurant, một nhà hàng trang hoàng rất lịch sự ở đường Bolsa, Santa Ana. Những bạn bè tham dự gồm có:

Hà trọng Minh, anh chị Nghiêm phú Phát, anh chị Ngô thái Bình, anh chị Trịnh Thành, Nguyễn Thiệp, Tô Tiến Tùng, Nguyễn duy Tâm, anh chị Nguyễn thúc Minh, Nguyễn phú Điền, Nguyễn hữu Định, Châu hùng Phi. Nguyễn văn Luân.

Tôi nhớ một câu văn của văn hào La Fontaine nói về tình bạn: "Tình yêu thật sự đã hiếm, tình bạn thật sự còn hiếm hơn"

Nếu như thế thì tôi là một kẻ may mắn đã có rất nhiều anh em đến với tôi bằng một tình bạn thật sự. Hầu hết những bạn bè hiện diện hôm đó, tôi có một hay nhiều kỷ niệm khó quên.

Tôi và Điền thân nhau từ lúc còn làm chung ở Tòa đô Chánh Saigon, có với nhau rất nhiều kỷ niệm khi làm việc cũng như khi giao tiếp với bạn bè. Anh em chúng tôi ngoài giờ làm việc thường đi thăm cũng như đi dự đám giỗ của nhân viên ở những vùng Hóc môn, Bà điểm, Cát lái, Bà queo, Tân phú đông, Tân phú tây, Thủ thiêm, toàn là những vùng xôi đậu lúc bấy giờ, vì đa số anh em kiều lộ đều nghèo, sống ở những vùng thôn quê ngoại ô Saigon. Chính những anh em này là những người bảo vệ chúng tôi khi chúng tôi đến những vùng đó. Và cũng nhờ những tình cảm chân quê đó, sau 1975, tôi không bị nhân viên tố khổ như những cấp chỉ huy khác. Hôm sau buổi họp mặt, tôi hẹn Điền đến ăn sáng ở một tiệm người Miên ở đường McFadden, tiệm sạch sẽ và ngon. Ăn xong chúng tôi lái xe xuống bờ biển ở Huntington beach để hàn huyên tâm sự. Chúng tôi thả bộ dọc theo bờ biển và đi ngắm khu du lịch tại đây. Trước đây khi tôi còn làm việc, tôi có đi nghiên cứu một công trình dự định xây cất một khu thoát nước và một cầu bộ hành dọc theo Pacific Highway ngang qua Huntington beach, lúc đó nhà cửa ở khu này còn sập xệ, nay thay vào đó là những khu trung tâm du lịch cao cấp. Sự phát triển khu du lịch nơi đây thật là nhanh chóng. Chúng tôi kể cho nhau nghe những kỷ niệm khi làm ở Tòa đô chánh và ở District 12. Điền cũng kể cho tôi nghe cuộc vượt biên kỳ thú của người anh trai từ Mỹ trở về Saigon ngày 30 tháng tư 1975 để đem được vợ con và cả gia đình Điền thoát khỏi Saigon bằng phi cơ mặc dầu lúc đó không còn máy bay

từ Mỹ về Vietnam cũng như từ Việt nam qua Mỹ. Tình gia đình đã giúp anh của Điền vượt qua bao nhiêu sóng gió, nguy hiểm để cứu gia đình mình.

Tôi cũng nhớ khi gia đình tôi tị nạn tại trại ty nạn Songkla (Thái Lan) năm 1978, Điền đã gửi giúp cho tôi US \$50, một món quà rất quý giá lúc bấy giờ, mặc dầu Điền cũng có những khó khăn trong bước đầu tại Mỹ. Tôi nhớ lúc đó vợ tôi che lều để bán bánh mì trong trại tị nạn để phụ thêm cho ăn uống trong gia đình, một ngày lời được 40 baht (2 dollars) là quý lắm rồi. Đã 35 năm trôi qua, nhưng tôi vẫn còn nhớ món nợ ân tình mà Điền đã dành cho tôi.

Tôi và Bình học chung khóa 6 công chánh, Bình tánh tình xuề xòa, dễ thương. Bình qua Mỹ tương đối trẻ hơn các anh em khác. Khi đến Mỹ, anh chị Bình và anh em khóa 6 có dịp họp mặt ở nhà tôi. Sau đó vài tháng, Bình vào làm việc bên Division of Construction. Công việc này đòi hỏi phải lái xe đi công trường nhiều nơi và phải liên lạc với nhân viên của nhà thầu. Khi được chỉ định làm việc ở công trình vùng Glendale (gần cực bắc của LA), vì chưa quen với địa hình nên đã xảy ra tai nạn khi lái xe và Bình gặp khó khăn với người chỉ huy công trường đó. Nhờ quen biết với người Resident Engineer phụ trách các công trường ở vùng đó, tôi đã nhờ họ giúp cho Bình và chuyển cho Bình về công trường ở gần nhà hơn. Thật là may mắn cho Bình, vì nếu Bình làm ở District khác thì tôi cũng bó tay thôi. Ngày nay Bình và các con đã rất thành đạt trong xã hội.

Tôi và Định học chung khóa 6 công chánh, Định lúc nào cũng vui vẻ với anh em. Lúc Định còn làm ở Modesto, tôi, Thọ, Bảo thường hẹn gặp nhau, khi ở nhà Định, khi nhà Bảo, khi nhà tôi, tình bạn rất khăng khít.

Định là người có tài, đã đi làm rất nhiều nơi trên xứ Mỹ, từ Oregon, Sacramento, San Diego, Modesto, nên bạn Định có nhiều kinh

nghiệm về các công trình xây cất về công chánh và kiến thiết tại Mỹ.

Mặc dầu hiện định cư ở San Diego, khi hay tin tôi xuống, Định cũng lái xe lên để chung vui cùng anh em.

Tôi và Trịnh Thành học chung khóa 6 công chánh, anh chị Thành rất hiếu khách. Khi còn đi làm, thỉnh thoảng khi Minh Hà tổ chức họp mặt công chánh, thì vợ chồng Trịnh Thành rất sốt sắng cho mượn nhà và tổ chức tiệc mời anh em.

Tôi cũng nhớ khi chị Phát đang gặp khó khăn về tài chánh, thể theo đề nghị của tôi, Trịnh Thành đã đứng ra lo vận động anh em khóa 6 và chính Trịnh Thành đứng ra lo chu đáo sự giúp đỡ đó. Thật là một người có tâm Phật. Chị Phát và vợ tôi rất thân nhau, chị có nhiều khiếu về thẩm mỹ.

Vợ chồng Minh Hà (khóa 6) rất hiếu khách và sẵn sàng giúp đỡ anh em, bạn bè khi cần tới. Vợ chồng Minh Hà chiếm kỷ lục về việc đi du lịch. Tôi dám cá là trong anh em công nhánh, rất ít người có cơ hội đi vòng quanh thế giới như vợ chồng Minh Hà. Như vậy, mai này lên thiên đàng không thành con ma nhà quê.

Tôi và anh Nguyễn duy Tâm được biết nhau khi tôi về phụ trách cầu và anh Tâm phụ trách về highway ở District 12. Mặc dầu quen nhau không lâu, nhưng chúng tôi trở nên bạn bè thân thiết vì hợp nhau.

Cách đây 20 năm anh Tâm đã lặn lội từ Orange County để dự lễ cưới cho con trai của tôi. Những khi lên họp ở Sacramento, khi hay tin, tôi và anh thường đi dùng cơm tối chung, Tâm sự về gia đình con cái, nhắc lại những kỷ niệm êm đềm thời thơ ấu bên Việt nam, những kỷ niệm mà không bao giờ tìm lại được. Anh sống một cuộc sống mẫu mực, mặc dầu trong cảnh gà trống nuôi con, nhưng anh đã làm bổn phận của người cha toàn hảo.

Tôi và Châu hùng Phi quen nhau sau khi tôi nghỉ việc ở Saigon, trở về làm tại ty công chánh Long xuyên, mục đích để tìm đường vượt biên. Phi là dân công chánh Châu đốc, sau 75 Châu đốc và Long xuyên hợp thành một Ty, rất có lợi cho tôi và anh cùng hợp tác để ra đi. Chúng tôi đã đi trong rất nhiều kinh rạch ở Rạch giá, Cà mau để tìm con đường tương đối an toàn khi ra tới biển. Nhớ những lúc đi xuống len lỏi trong kinh rạch không một bóng người, muỗi kêu như sáo thổi, đĩa lội như bánh canh, gặp những chót canh của bộ đội dọc đường ra biển, nhớ tới mà giờ này vẫn còn rợn óc. Lúc đó có thể nói là điếc không sợ súng. Sau đó vì lý do nguy hiểm quá, nên tôi chỉ đi vượt biên một mình còn Phi chờ con bảo lãnh qua sau.

Tôi và Trần trung Trực, Hồ tấn Đức có dịp ghé thăm và ngủ quá đêm ở mobil home của anh chị Thiệp. Nhà tuy nhỏ nhưng nhờ đó mà tình bạn ấm thêm lên. Chúng tôi có dịp tâm sự suốt đêm, trao đổi những kỷ niệm vui buồn khi còn là sinh viên, ở trại tị nạn cũng như lúc làm việc tại Mỹ. Không ngờ đó là lần gặp gỡ sau cùng của chúng tôi với Đức, vì sau khi chia tay, Đức trở về Texas và bị stroke và mất bên đó. Tôi rất thích đọc những bài viết của Tràm Cà Mau vì lời văn nhẹ nhàng, nội dung đơn giản có pha chút duyên dáng tếu, đọc rồi cảm thấy đầu óc thoải mái không còn những suy nghĩ rắc rối trong cuộc đời.

*Tình bạn cũ giữa chúng mình, đây, đó
Có khi nào có thể nhạt hay phai
Bao nhiêu năm như bụi trúc gốc mai
Như nắng ấm rọi soi hồng cây cỏ*

Bài viết đã dài, xin tạm ngừng nơi đây. Xin cảm ơn sự có mặt của anh chị Minh, anh Tùng, Luân. Xin mượn bốn câu thơ mà tôi đã đọc được trong một tạp chí để nói lên lời cảm ơn với tất cả bạn hữu trong buổi họp mặt.

Nguyễn Quang Bê

Các Chị: Bê, Bình, Thành, Minh N.

Các Anh: Thành, Bê, Thiệp, Tùng.

Các Anh: Luân Định, Bình, Phi.

Các Anh: Bình, Minh H., Phi, Điền.

*Hàng đứng, Các Anh: Phát, Minh H., Bình, Tâm, Bê, Thành, Minh N.
Hàng ngồi, Các Chị: Phát, Bê, Bình, Thành, Minh N.*